

Politiets indgreb over for børn, berusede samt syge og hjælpeløse i form af f.eks. påbud, fratagelse af genstande og frihedsberøvelse kan på samme måde som i den foreslåede generelle bestemmelse om orden og sikkerhed foretages med henblik på at afværge en konkret og nærliggende fare for de politiretlige beskyttelsesinteresser orden og sikkerhed.

Politikkommissionen finder, at politiet herudover som noget særligt i relation til børn, berusede samt syge og hjælpeløse personer har behov for at kunne anvende visse indgreb med henblik på at *vurdere*, om personen er i fare, og i givet fald hvilken fare den pågældende befinder sig i.

Kommissionen henviser i den forbindelse til, at politiet ikke altid kan have vished for, om en person på et ikke-frit tilgængeligt sted befinder sig i en fare, f.eks. når politiet reagerer på grundlag af en anmeldelse. Politiet modtager f.eks. jævnligt henvendelser fra personer, der i dagevis forgæves har forsøgt at komme kontakt med ældre slægtninge. I sådanne situationer kan politiet have behov for at skaffe sig adgang til den pågældendes bolig for at undersøge, om beboeren er kommet til skade og er uden mulighed for at alarmere omverdenen. I visse tilfælde vil der endvidere kunne være behov for at finde andet end personen selv, f.eks. kilden til, at et barn eller en beruset person er blevet forgiftet, således at den rette behandling kan iværksettes.

Også legemsbesigtigelse og undersøgelse af tøj og genstande kan være nødvendigt for at vurdere den fare, den pågældende befinder sig i. Der kan således være behov for at undersøge, om et forgiftet barn eller en meget beruset person er i besiddelse af (yderligere) farlige stoffer, om en sindssyg er i besiddelse af farlige genstande, eller om en tilskadekommet person har skader og lignende.

Kommissionen finder på denne baggrund, at der bør tilvejebringes udtrykkelig hjemmel til, at politiet kan skaffe sig adgang til et ikke-frit tilgængeligt sted, foretage legemsbesigtigelse samt undersøge tøj og genstande som led i vurderingen af, om der skal iværksettes initiativer over for et barn, en beruset eller en syg og hjælpeløs person og i givet fald hvilke initiativer.

5.4.2.3. Politikkommissionen har i tilknytning hertil overvejet, om politiet bør være *forpligtet* til at gribe ind, når et barn, en beruset eller en syg og hjælpeløs person træffes under forhold, der indebærer fare for den pågældende selv, eller under omstændigheder, hvor den pågældende er ude af stand til at tage vare på sig selv.

Efter kommissionens opfattelse må der normalt tillægges politiet en vis adgang til at skønne, om det i en

given situation er hensigtsmæssigt at iværksætte et indgreb. Der kan f.eks. være tale om, at politiet efter en konkret vurdering afstår fra at gribe ind over for mindre ordensforstyrrelser med henblik på at undgå, at en situation optrappes. Endvidere må det normalt være op til politiet selv at prioritere indsatsen på de mangeartede og forskellige opgaver, som politiet varetager.

Disse hensyn kan imidlertid ikke efter kommissionens opfattelse tillægges vægt i tilfælde, hvor politiet – f.eks. i forbindelse med den almindelige patruljetjeneste eller efter anmeldelse – bliver bekendt med, at et barn, en beruset eller en syg og hjælpeløs person befinder sig i en faresituation. Kommissionen foreslår derfor, at der i disse tilfælde består en pligt for politiet til at gribe ind.

Det er dog samtidig kommissionens opfattelse, at politiet ikke bør være forpligtet til at udøve egentlig opsøgende virksomhed på området, idet en sådan forpligtelse vil indebære et for vidtgående indgreb i politiets prioritering af dets ressourcer. Kommissionen henviser endvidere til, at politiets opgaver i relation til de omhandlede persongrupper er subsidiære i forhold til forældremyndighedsindehavere, sundhedsmyndigheder eller de sociale myndigheder, og at politiets indgreb over for børn, berusede samt syge og hjælpeløse i givet fald alene vil have karakter af en foreløbig foranstaltning.

Politikkommissionens forslag til bestemmelser om børn, berusede samt syge og hjælpeløse findes i kommissionens lovudkast §§ 9-11.

5.4.2.4. Særligt for så vidt angår *detentionsanbringelse* af berusede bemærker Politikkommissionen, at kommissionen er bekendt med, at Folketinget den 20. april 1999 behandlede et forslag til folketingsbeslutning om anbringelse af personer til afrusning (Beslutningsforslag B 132 – Folketingssamling 1998/1). Beslutningsforslaget pålagde regeringen at ”fremlægge en plan for, hvorledes detentionsanbringelser i videst muligt omfang afskaffes og erstattes af afrusning i hospitalsregi eller på institutioner, hvor man har forstand på afrusning og kan skønne, om den berusede er motiveret for behandling.”

Spørgsmålet om detentionsanbringelse af berusede personer er herefter indgået som en del af en udredning af indsatsen på alkoholbehandlingsområdet, som er blevet gennemført i et samarbejde mellem Amsrådsforeningen og Sundhedsministeriet, og som først vil være afsluttet efter afslutningen af Politikkommissionens arbejde.

Politikkommissionen anfører på denne baggrund, at affattelsen af Politikkommissionens forslag til bestem-